An. et vol. XXIX 5 novembris 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Epistula Apostolica, p. 413 - Constitutiones Apostolicae, p. 415 - Litterae Apostolicae, p. 428 - Epistulae, p. 429.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 434 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Nominationes, p. 435 - *S. C. de Propaganda Fide:* Statuta generalia Piae Unionis Cleri pro Missionibus, p. 435.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. dei Riti: generale - S. R. Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 442-444.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIX, n. 13 - 5 novembris 1937)

ACTA PII PP. XI

EPISTULA APOSTOLICA

PAG.

Missionalium rerum. - Ad Emum P. D. Petrum S. R. E. Presb. Card. Fumasoni Biondi Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefectum: de christianae artis quae in Missionum regionibus et in Orientalis ritus Ecclesia colitur expositione, in Vaticano a. D. MDCCCCXL habenda. - *14 septembris 1937* 413

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *De Bezwada.* - Missio sui iuris de Bezwada in India in Dioecesim erigitur. - *13 aprilis 1937* 415

II. *De Taikou.* - Vicariatus Apostolicus de Taikou dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica «Kwoshuensis» seu «Koan-juensis». - *13 aprilis 1937* 417

III. *De Yenki.* - Praefectura Apostolica de Yenki, in Manciuriano imperio, in Vicariatum Apostolicum evehitur. - *13 aprilis 1937* 419

IV. *Urbis.* - De Pontificio Collegio Romenorum in Urbe. - *6 maii 1937* 420

V. *De Kweiteh* et *de Kaifeng.* - Praefectura Apostolica de Kweiteh, mutatis aliquantulum eius finibus, in Vicariatum Apostolicum evehitur. - *18 maii 1937* . . 426

LITTERAE APOSTOLICAE

Inter praecipua. - Templum Ssmi D. N. Iesu Christi Crucifixi, vulgo de «Buga» dioecesis Caliensis, Basilicae minoris honoribus augetur. - *12 iulii 1937* . . . 428

EPISTULAE

I. *Laeto gratoque.* - Ad Excmum P. D. Ioannem Panico, Archiepiscopum tit. Iustinianensem ac Delegatum Apostolicum Australasiae, quem Legatum praeponit Concilio quarto Plenario Ordinariorum tum Australiae tum Novae Zelandiae, in Sydneyensem urbem cogendo. - *25 aprilis 1937* 429

II. *Perquam gratum.* - Ad Emum P. D. Iacobum Aloisium tit. S. Hieronymi Illyricorum S. R. E. Presb. Cardinalem Copello, Archiepiscopum Bonaërensem, quem Legatum mittit ad Conventum Eucharisticum nationalem Paraguariensem in urbe Assumptione celebrandum. - *27 maii 1937* 430

III. *Non sine peculiari.* - Ad Emum Eugenium tit. Ss. Ioannis et Pauli S. R. E. Presb. Cardinalem Pacelli, a Secretis Status, quem Legatum mittit ad novum Templum dicandum, in honorem Sanctae Theresiae a Iesu Infante Lexovii erectum. - *29 iunii 1937* 432

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 434

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Nominationes 435

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Decretum. Statuta generalia Piae Unionis Cleri pro Missionibus, revisa ac recognita, approbantur. - *14 aprilis 1937* 435

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 442

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Generale* . 442

III. Tribunale della Sacra Romana Rota: *Avviso* 442

IV. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 442

V. Necrologio 444

An. et vol. XXIX 5 novembris 1937 (Ser. II, v. IV) - Num. 13

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

EPISTULA APOSTOLICA

AD EMUM P. D. PETRUM S. R. E. PRESB. CARD. FUMASONI BIONDI SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRAEFECTUM: DE CHRISTIANAE ARTIS QUAE IN MISSIONUM REGIONIBUS ET IN ORIENTALIS RITUS ECCLESIA COLITUR EXPOSITIONE, IN VATICANO A. D. MDCCCCXL HABENDA.

PIUS PP. XI

DILECTE FILI NOSTER

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Missionalium rerum *Expositionem,* quae iubilari vertente anno MDCCCCXXV in Vaticano celebrata est, felicissimos habuisse exitus omnes profecto memoria retinent. Ea siquidem, quemadmodum satius aptiusque eiusmodi divini verbi satorum mirabile opus omnibus patefecit, ita sacris ipsis expeditionibus novum lumen impertiit novumque vigorem; ex eademque auspicatissimum illud, quod in Lateranensibus aedibus asservatur, Missionale Ethnologicum Museum originem duxit. Nos itaque, cui tantopere cordi est non modo horum evangelicae doctrinae praeconum incepta, sed id genus etiam disciplinam, quam Missionologicam vocant, indefatigabili studio promoveri, consilium inivimus alterum edendi missionalium rerum spectaculum: in tabernaculis scilicet, quam iam catholicis prelo excusis scriptionibus exhibendis inservierunt, christianae artis *Expositio* anno MDCCCXL habenda excitabitur; illius dicimus christianae artis, quae et in sacrarum Missionum regionibus et in Orientalis ritus Ecclesia effingitur ac colitur. Liberales equidem

artes, quae omnium gentium ingenium exprimunt earumque praeferunt culturam, ad externum Dei cultum agendum digniores Ecclesiae conferunt opes, rationesque impertiunt luculentiores. Quamobrem eiusmodi christianae artis *Expositio* mirandum veluti speculum exsistet, ex quo renidens quodammodo reverberabitur varia hoc in genere populorum indoles; atque adeo cernere fas erit per amplissima exhibita documenta, quo itinere queat indigenarum ars praeecptis institutisque Missionalium aptari. Hoc praeterea in sua luce ponet veram Iesu Christi Ecclesiam, hac etiam in causa, catholico spiritu studioque pollere; quandoquidem eadem cum ingenuas quarumvis gentium artes ac disciplinas, tum earum leges ac mores — modo ne sanctissimis Dei praescriptis repugnent — sarta tectaque servare studet. Ea enim, inde ab remotissima aetate sua, S. Pauli praecepta referens, nihil aliud nisi animas quaerit, [1] atque « omnia omnibus facta est ». [2] Parique modo id quoque omnium obversabitur oculis christianam nempe doctrinam, hoc etiam in campo inexhaustos prorsus edere fructus; omnesque suspicere poterunt in Communis Patris domo, procul discidiis funestissimis, atque amico mirabilique foedere consociata, tot tantaque diversarum gentium artis documenta, quae pulchritudinis voce laudes aeterno Dei Numini concinant. Quodsi, hac data opportunitate, conventus celebrabuntur, atque de Missionologia, quam vocant, ea altius repetentur studia, de quibus iam Nos, anno MDCCCCXXV, cum Missionalium rerum *Expositio* concluderetur, verba fecimus, id pro certo Nobis haud mediocrem afferet laetitiam. Iamvero Nos, qui alacritati prudentiaeque tuae omnino confidimus, tibi, dilecte Fili Noster, *Expositionis* huius ordinandae instruendaeque munus concredimus: quam ad rem assequendam cum Apostolicis Delegatis Apostolicisque Vicariis communicabis; tuumque erit rationibus omnibus consulere, quae ad tutum felicemque exitum conducant. Quod autem ad Orientalis Ecclesiae artem pertinet, tibi curae erit cum Dilecto Filio Nostro Eugenio S. R. E. Card. Tisserant consilia conferre, qui Sacrae est Congregationis a secretis, eidem Ecclesiae praepositae. Ac tibi itidem curae erit peritorum hominum Consilium opportuno tempore constituere, quorum si exhibendas res admittere appositoque ordine distribuere. Oeconomicam vero incepti huius administrationem eidem Coetui demandatam volumus, qui laudabili sane nisu catholicarum ephemeridum *Expositionem* comparavit; iis tamen opportunis immutationibus inductis, quas necessitas rerumque adiuncta

[1] Cf. *II Cor.*, XII, 14-15.
[2] Cf. *I Cor.*, IX, 22.

postulare videantur. Atque interea caelestium munerum auspicem Nostraeque voluntatis testem, cum tibi, dilecte Fili Noster, tum iis singulis universis, qui suam tibi navabunt operam, Apostolicam Benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi prope Romam, die XIV mensis septembris, in festo Exaltationis S. Crucis D. N. I. Ch., anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE BEZWADA

MISSIO SUI IURIS DE BEZWADA IN INDIA IN DIOECESIM ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Missio sui iuris de Bezwada in Indiis Orientalibus, per Apostolicas Litteras sub anulo Piscatoris die decima mensis ianuarii anno millesimo nongentesimo trigesimo tertio, seiuncto territorio ex Hyderabadensi dioecesi, a Nobis erecta, et Pontificii Instituti a Ss. Apostolis Petro et Paulo et a Ss. Ambrosio et Carolo pro Missionibus ad exteras gentes sodalium curis concredita, tales, postremis hisce annis, ut Nobis relatum est, et christifidelium numero et religionis civilisque cultus operum frequentia, favente Deo, profectus adepta est, ut Nos, venerabilium Fratrum Ludovici Mathias, Archiepiscopi Madraspolitani, et Leonis Petri Kierkels, Archiepiscopi tit. Salaminensis et in Indiis Orientalibus Delegati Apostolici, vota lubentissime excipientes, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, omnibus mature perpensis, Missionem illam in Dioecesim erigere statuimus, spem foventes certam id non parum profuturum esse enascentis ecclesiae illius regimini et incremento. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Missionem *sui iuris* de Bezwada in Dioecesim evehimus et erigimus, quam *Betsuadensem* nuncupari volumus, eiusque sedem in

urbe *Bezwada* constituimus et episcopalem cathedram in Ecclesia Sancti Petri ibidem exstante figimus, quam proinde ad ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem extollimus cum omnibus iuribus et privilegiis, honoribus et praerogativis, quibus ceterae cathedrales ecclesiae iure communi fruuntur et cum omnibus pariter adnexis oneribus et obligationibus. Haec nova Dioecesis eosdem habebit fines, quos hucusque Missio de Bezwada habuit, eamque suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae Madraspolitanae, atque eius pro tempore Episcopos metropolitico Madraspolitani Archiepiscopi iuri subiicimus. Hisce autem pro tempore Antistitibus iura omnia, honores, insignia, favores, gratias, potestates et privilegia tribuimus, quibus ceteri per orbem Episcopi fruuntur, eosque omnibus item oneribus et obligationibus adstringimus, quibus ceteri adstringuntur. Cum autem Missio de Bezwada, hucusque praefati Pontificii Instituti Missionariorum curis commissa fuerit, dioecesis quoque Betsuadensis etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, eidem Instituto manebit concredita. Cum vero praesentis temporis adiuncta haud permittant, quominus in nova ista quoque dioecesi Canonicorum Capitulum Cathedrale erigatur, indulgemus ut, ad iuris tramitem, pro canonicis consultores dioecesani interim constituantur. Quod autem attinet ad novae huius dioeceseos Betsuadensis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notari publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit regulis

in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 83 – Al. Trussardi.

II

DE TAIKOU

VICARIATUS APOSTOLICUS DE TAIKOU DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « KWOSHUENSIS » SEU « KOAN-JUENSIS ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid Christi Evangelio inter infideles gentes magis faciliusque propagando redundare censeatur, id pro supremo quo fungimur apostolatus officio praestare satagimus. Lubenti igitur animo precibus annuere statuimus, quibus venerabilis Frater Florianus Demange, Vicarius Apostolicus de Taikou enixe a Nobis expostulavit ut e sui Vicariatus territorio provincia civilis de *Zenra-Nando* distraheretur et Societatis S. Columbani pro Missionibus apud Sinenses committeretur curis. Quapropter Nos, de consilio venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, attenta venerabilis Fratris Pauli Marella, Archiepiscopi Titula-

ris Docleensis et in Iaponia Delegati Apostolici commendatione, et habito consensu Superiorum tum Societatis Parisiensis pro Missionibus ad Exteras Gentes, cui Vicariatus Apostolicus de Taikou est concreditus, tum praefatae S. Columbani Societatis, omnibus mature perpensis, certa scientia, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, a Vicariatus Apostolici de Taikou territorio provinciam civilem *de Zenra-Nando,* seu, alio nomine, *de Chonla meridionali,* seiungimus eamque in novam erigimus Praefecturam Apostolicam, ex eiusdem provinciae urbe principe *Kwoshu,* quae coreanice *Koan-ju* audit, *Kwoshuensem* seu *Koan-juensem* noncupandam. Novam autem Praefecturam istam, limitibus ita circumscriptam, praefatae Societati S. Columbani pro Missionibus apud Sinenses, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis beneplacitum, concreditam volumus ac praesentium tenore concredimus. Huic igitur Praefecturae Apostolicae Kwoshuensi seu Koanjuensi eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti, decreti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertia decima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVI, n. 85 – Al. Trussardi.

III

DE YENKI

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE YENKI, IN MANCIURIANO IMPERIO, IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad regni Dei in Manciuriano imperio propagationem Nobis et Apostolicae Sedi peropportunum visum est Praefecturam Apostolicam de *Yenki,* quae, Apostolicis Litteris, die decima nona mensis iulii, anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo datis, a Nobis erecta et missionalibus Congregationis Ottiliensis Ordinis Sancti Benedicti curis concredita, non parum ob fidelium et religionis operum frequentiam postremis hisce annis incrementum ceperit, ad ampliorem dignitatis gradum provehere. Quare Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, meritae laudis testimonium quoque evangelii praeconibus inibi enixe adlaborantibus dare cupientes, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum, qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, Apostolicam Praefecturam de Yenki, eodem nomine iisdemque finibus servatis, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem extollimus, erigimus et constituimus; eumque, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, Congregationis quam antea diximus Ottiliensis Ordinis Sancti Benedicti curis etiam in posterum servari volumus. Huic igitur novo Vicariatui Apostolico de Yenki eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet

exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die tertiadecima mensis aprilis, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 7 – Al. Trussardi.

IV

URBIS

DE PONTIFICIO COLLEGIO ROMENORUM IN URBE

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Romani Pontifices, qui omnes Orientis populos peculiari semper amore sunt prosecuti, atque adeo neque curis neque laboribus pepercerunt ut eorum proveherent utilitates, nobilissimam Romenorum nationem nominatim dilexerunt, quippe quae, cum e Romana gente originem duxerit, quasi almae huius Urbis filia iure meritoque habeatur. Illa namque, quamvis fuerit postremo decursu temporis Romano Imperio coagmentata, eius tamen sermonis civilisque cultus praeclarissima signa rettulit, ac sarta tecta per tot rerum vices acerrime servavit. Traianus Imperator, ut omnes norunt, cum Dacos in dicionem suam redegisset, colonias in sinistras Histri fluminis regiones immisit, quae, locorum incolis admixtae, in novum coaluerunt populum, cuius erat Romanorum

linguam, mores, instituta in longinquas terras illas propagare. Posteriore autem tempore, cum barbari unde unde invasissent, huic genti opem ferre perimpeditum fuit; attamen haec natio, cum tanta in eam influxisset veteris Latii vis atque virtus, non submersa decidit, sed pedetemptim ad oras usque se expandit, quas Pontus Euxinus alluit. Quin immo, ut arbor valida, quae suos in omnes partes promittit ramos, ad septentriones Danastrum, ad meridiem vero Macedoniam atque Graeciam attigit.

Neque huic Romani populi suboli christianae fidei lux defuit; siquidem antiquissima aetate, cum Durostori, tum Axiopoli ac Tomis, martyres habentur, qui sanguinem pro Christi nomine profuderunt. Ac quamvis praeter martyrium ab iisdem factum, nihil aliud de eorum vita dignoscamus, id tamen, cum sine dubio constet, satis profecto loquitur. Novimus praeterea has regiones, apostolici muneris causa, Sanctum Nicetam, Episcopum Remesianensem, peragrasse; qui quidem, sub quarti saeculi exitum ac quinto ineunte, trans Histrum christiana praecepta invexit; et Sancto Paulino Nolano familiariter usus, *composuit simplici et nitido sermone competentibus ad baptismum instructionis libellos sex* (Gennadius, *De viris illustribus*, c. XXII), aliaque haud mediocris ponderis scripta.

Quemadmodum Romenorum stirps, ita etiam ecclesiasticae eorum vitae primordia e latino fonte derivata sunt; idque vel ex eo patet, quod praecipua ea verba, quae christianae doctrinae sententias exprimunt, latinitatem redolent.

Per plurium saeculorum decursum, quamquam proprius huic genti episcopus non erat, nihilo secius eidem cum Apostolica Sede communionis vincula intercesserunt. Attamen, cum sacrorum Antistites e Bulgarorum Imperio mitterentur, et Byzantini ritus sensim inducti sunt, et Romaniae natio, ab ecclesiastica unitate avulsa, e Catholicae Ecclesiae sinu miserrime descivit.

Quo facto discidio, Romani Pontifices nihil antiquius habuere, quam ut Romaniae Principes ad unum Iesu Christi ovile reducerent; idque tum praesertim, cum Clara, nobilis femina, eademque obitu Nicolai Alexandri Valachiae Principis viduata, filiam suam, Bulgariae Imperatoris uxorem, ad catholicam fidem revocavit. Hanc scilicet opportunitatem nactus, Decessor Noster fel. rec. Urbanus Quintus Vladum, throni Nicolai Alexandri heredem, vehementer adhortatus est, ut praeclarae illius feminae vestigia libens persequeretur. Idemque Decessor Noster, ut spiritualibus Cumanorum necessitatibus consuleret, qui, superiore saeculo, tertiodecimo nempe, latinorum Missionalium opera, ca-

tholicam fidem amplexi essent, Episcopalem sedem Milcoviensem instauravit, Tartarorum irruptionibus eversam; quae Sedes in Argensi urbe, Valachiae capite, postea constituta est. Ac praeterea, cum Latscus, Moldaviae Princeps, qui iam dudum ad catholicam religionem propensus, eamdem, ut Gregorius Undecimus asseverat, professus est, Episcopalem Sedem in dicione sua institui postulasset, Urbanus Quintus postulationi huic concedendum esse libenti animo reputavit. Ut vero Catholicae Ecclesiae praecepta magis cotidie magisque propagarentur, Ladislaus, Poloniae Rex, Ioannem Vicesimum secundum enixe rogavit, ut Baiae, urbs tunc temporis Moldaviae princeps, latina Episcopali sede donarentur; quod reapse Martinus Quintus, tum dilargiendum duxit, cum Alexander, quem Bonum vocant, Moldaviae Princeps, hac in eadem urbe amplissimam sacram aedem in eorum commodum excitavit, qui, catholicam latini ritus religionem profitentes, illuc transmigraverant.

Quae cum ita se haberent, spes adfuit bona, fore ut Romaniae populus, qui, ut diximus, a catholica communione desciverat, ad eam iterum se tandem aliquando reciperet. Cuius rei inde opportunitatem afferri visum est, cum nimirum Constantinopolitani Patriarchae legati ad Constantiense Concilium missi sunt, una cum Byzantii Imperatoris legatis, ac plurium urbium cum Graeciae, tum Russiae, tum denique earum regionum, quae in Turcarum dicionem subactae erant. Siquidem octo Valachiae urbes, Moldaviae decem, Alexandro, quem supra memoravimus, Moldaviae Principe probante, suos item legaverunt cives, qui suas ipsarum partes suasque rationes inibi procurarent. Verumtamen nimium parum hac in Synodo de orientalium gentium reditu ad catholicam unitatem actum est. Nihilo secius Gregorius, Moldaviae Metropolita, antequam Oecumenicum Florentiae Concilium iniretur, ad Decessorem Nostrum fel. rec. Eugenium Quartum se contulit, et, quemadmodum ipsemet Pontifex testatur, in unum Beati Petri ovile se restituit.

Quam quidem Florentinam Synodum et Damianus, Moldaviae Metropolita, et Constantinus Protopapas, et alii quoque participarunt, quos Elias ac Stephanus, memorati Alexandri Principis filii, miserant; qui etiam Neagoëm, Logothetam suum, legaverunt. Atque heic animadvertere operae pretium est, Damianum Metropolitam et Constantinum Protopapam, una cum Graecis Antistitibus, acta illa, suo subscripto nomine, rata habuisse, quibus Orientalis Ecclesia cum Apostolica Sede rite coniungeretur; quod quidem ex genuinis constat exemplaribus, in Vaticano Tabulario asservatis. Valachia vero, quamvis eo tempore Turcarum exercitus, cum Hungaria bellum commissuri, impressiones in suos

fines agerent, duos tamen ad eamdem Oecumenicam Synodum legatos misit.

Cum autem irrumpentium Turcarum discrimen in occidentis regiones formidolosius cotidie ingrueret, Romani Pontifices eorum populorum Principes impensissime adhortati sunt, ut, collatis viribus concordibusque animis, teterrimo eiusmodi periculo obsisterent. In quibus ille eminet Moldaviae Princeps Stephanus, qui ob partas victorias *Magnus* ac *Victor* cognominatus est, quemque Decessor Noster Xystus Quartus in Apostolicis sub plumbo Litteris *Redemptor Noster*, id. ian. anno millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto datis, *verum christianum fidei athletam* appellat; cuique idem Pontifex, ut animum adderet, eodem anno *plenariam anni Iubilaei indulgentiam et peccatorum remissionem* benigne concessit, ab universis suae dicionis civibus lucrandam.

At, proh dolor, quae in Florentina Synodo Ecclesiae unitas feliciter restituta fuerat, paucis post annis Constantinopoli reiecta est, in omnibusque Orientis partibus impugnata. Itaque, post Damiani obitum, cum factio catholicae unitati infensa praevaleret, atque ex more novum Moldaviae Metropolitam petiisset, eum unitati repugnantem obtinuit; dum in extremis iam rebus Constantinopoli Isidorus Kievensis catholicae unitatis decreta incassum pronuntiabat. Ecquid igitur Romanis Pontificibus supererat, nisi germanam eorum fidem sartam tectamque servare, qui in variis Romaniae partibus disseminati commorarentur? Ac, procul dubio, iidem officio huic suo non defuere, iuvantibus saepe numero Moldaviae ac Valachiae Principibus, qui non semel, politicis contentionibus iactati, ut Principatu facilius potirentur, eorum opem affectabant. Itaque factum est, ut, antiquis Episcopatibus Serethensi et Baiensi abolitis, Argensis Sedes, ad titulum saltem quod attinet, a Gregorio Quartodecimo instauraretur; cuius Episcopus in Baccoviensi urbe resedit. Attamen, cum post breve temporis spatium Baccoviensis Sedes titulo solummodo exsisteret, Decessor Noster fel. rec. Leo Tertiusdecimus in eadem regione Iassiensem Sedem constituit. Catholicorum vero e Valachia administratio primum ab Sophiensibus Episcopis acta est, dein ab Nicopolitanis Episcopis; qui quidem, saeculo exeunte decimo octavo, cum pestis per Bulgariam grassaretur, suum apud Bucarestum domicilium delegerunt. Quae cum heic breviter attingamus, hanc nolumus opportunitatem praetermittere, quin debitis honestemus laudibus cum Franciscales ac Dominicianos sodales, tum eos etiam, quos Conventuales vocant; qui omnes decursu aetatis, laboribus non pepercerunt, ut catholicorum latini ritus, in Romaniae terris commorantium, aeternam salutem accurarent.

Ut autem ad orientalis ritus Romenos redeamus, ii, qui Transilvaniam incolebant, cum ab eis in servitutem redacti essent, qui in provinciam illam dominabantur, non civili tantummodo, sed religiosa etiam libertate privati sunt; quandoquidem calviniana haeresis, summo cum animarum periculo, in illas quoque regiones pervulgabatur. Verumtamen, Transilvania sub Austriae Imperium subiuncta, res inibi meliore loco fuere; tum praesertim, cum Societatis Iesu sodales, quibus spiritualis militum praesidiorum cura erat, non modo cum Theophilo Albae Iuliensi Metropolita amicitiae vinculis coniuncti sunt, sed eidem etiam suaserunt, ut in Apostolicae Sedis communionem se reciperet.

Hac super universa causa, coacta Synodo, actum est; ac Leopoldus, Austriae Imperator, Romaniae sacerdotibus, qui catholicam fidem amplexi essent, latini cleri immunitatem ac privilegia benigne dilargitus est. Post vero repentinum nec opinatum Theophili obitum, in eius locum Athanasius suffectus est; qui mense septembri, anno millesimo septingentesimo, haereticorum machinationibus non obstantibus, una cum quinquaginta quattuor protopapis, catholicae unitatis decreta, subscripto nomine, agnovit atque probavit. Magna quidem contentione, ut omnes norunt, de causis disceptatum est, quibus eiusmodi unitas instaurata fuerit; cum nonnulli rerum gestarum scriptores, neque minoris ponderis, asseveraverint non modo eam ex temporariis politicisque rationibus ortam esse, sed per vim etiam extortam; nonnulli vero summa beneficia, edisserendo, in sua luce posuerint, quae inde Romenorum genti obvenerint. At procul dubio id consecutum est, ut nimirum clerus, pro locorum publicisque iuris eo tempore vigentis condicionibus, in suam libertatem vindicaretur, utque iuvenes non pauci vel Vindobonam, vel Tyrnaviam, vel Romam denique studiorum causa mitterentur. Quam ad rem meminisse iuvat, cum, decimo sexto exeunte saeculo, Decessor Noster Gregorius Tertiusdecimus hac in alma Urbe Graecum S. Athanasii Collegium condidisset, in primis eius alumnis duos fuisse e Romenorum natione annumeratos. Atque exploratum est horum omnium iuvenum opera litterarum studia in Transilvania efflоruisse primum; quod profecto ad universi populi utilitates non parum contulit.

Aetatis autem decursu, Romenorum catholicam religionem profitentium ita numerus increbruit, ut Varadini Maioris Apostolicus Vicariatus rite institueretur; quem quidem Pius Sextus Apostolicis sub plumbo Litteris *Indefessum personarum*, anno millesimo septingentesimo septuagesimo septimo, decimoquinto kal. iul. datis, in Eparchiam proprii iuris commutavit. Decessor vero Noster Pius PP. Nonus, postquam novas Eparchias duas, alteram in Lugosiensi, in Gherlensi urbe

alteram condiderat, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio Apostolicis sub plumbo Litteris *Ecclesiam Christi*, sexto kal. decembr. datis ecclesiasticam provinciam excitavit, quae Fogarasiensis et Albae Iuliensis nuncupata est; itemque, quinque post annis, impendio suo tantam constituit pecuniae vim, quanta necessaria esset quattuor iuvenibus, hac ex provincia ortis, in Collegio Graeco instituendis, quod tunc temporis Graecorum ac Ruthenorum vocabatur.

Ac denique, rebus rationibusque inter Apostolicam Sedem ac Romaniae Regnum per publicum conventum feliciter compositis, anno millesimo nongentesimo trigesimo, die quinta mensis iunii, per Apostolicas sub plumbo Litteras *Sollemni conventione* nova facta est dioecesium circumscriptio ac hierarchica ordinatio.

Iamvero, quamvis in Dioecesibus et Eparchiis seminaria condita sint, nihilominus, cum animo reputaverimus spirituales illius populi, Nobis sane carissimi, necessitates in dies magis magisque increscere, ac iuvenem clerum cum in Urbaniano Propagandae Fidei Collegio, tum in Romano Athenaeo, tum denique in Graeco, quem memoravimus, Collegio frequentiorem cotidie fieri, opportunum Nobis visum est, cui apta sacrorum alumnorum institutio et ad suorum rituum normas conformatio tantopere cordi est, illustrem etiam Romenorum gentem, quaemadmodum ceteras nationes fere omnes, proprium hac in Alma Urbe id genus habere institutum.

Quapropter nihil reliqui fecimus, quod necessitati huic occurreret; quandoquidem in Ianiculo monte, magnis impensis curis ac sumptibus, novum in hanc rem excitavimus aedificium omnique ope instruximus. In praesens vero, ut paternum animum Nostrum dilectissimae Romenorum genti vel luculentius pandamus, ad iuridicam huius Collegii erectionem devenire statuimus. Itaque, ad maiorem Dei gloriam et ad catholicae rei incrementum, Seminarium seu Collegium Romenorum in Urbe apostolica auctoritate Nostra constituimus, eidemque Pontificii Collegii nomen et iura attribuimus. Quod quidem B. Virgo Maria, ab Angelo magna Dei Parens salutata, praesentissimo patrocinio suo tueatur; eiusque festum, veluti peculiare ac proprium, quotannis inibi incensa pietate celebretur.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exibitae vel ostensae forent.

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, ediximus, ea rata

omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die sexta mensis maii, in Ascensione Domini, Pontificatus Nostri anno decimo sexto.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

EUGENIUS Card. TISSERANT
A Secretis S. C. pro Eccl. Orient.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LVI, n. 66. – A. Trussardi.

V

DE KWEITEH ET DE KAIFENG

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE KWEITEH, MUTATIS ALIQUANTULUM EIUS FINIBUS, IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Nostrae mentis oculos, pro supremo quo fungimur apostolatus officio, in illas praesertim orbis catholici regiones convertimus, Missionariorum curis adhuc concreditas, ut iis omnia sollicite praestemus, quae ad Evangelii praeconum ibi adlaborantium operam faciliorem utilioremque reddendam opportuna videantur. Ad quod non parum sane proficit ad potiorem dignitatis gradum Missiones illas evehere, in quibus notabile christiana religio incrementum susceperit atque earum fines quandoque immutare, si rerum locorumque adiuncta id exigant.

Quum itaque in Praefectura Apostolica de Kweiteh in Sinis, Nostris sub anulo Piscatoris Litteris *Quae catholico nomini,* die undevicesima mensis iunii, anno Domini millesimo nongentesimo vicesimo octavo datis, a Nobis erecta et missionalibus Ordinis Recollectorum S. Augustini sodalium curis concredita, catholicum nomen, eorumdem Missionariorum opera indefessa et sollerti studio, postremis hisce annis magnum susceperit profectum, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum con-

silio, Praefecturam illam in Vicariatum Apostolicum, mutatis aliquantulum eius finibus, evehere statuimus.

Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia deque apostolicae potestatis plenitudine Praefecturam de Kweiteh, eodem servato nomine, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem extollimus.

E territorio insuper novi huius Vicariatus civilem subpraefecturam de *Kaocheng* seiungimus eamque finitimo Vicariatus Apostolici de Kaifeng territorio adnectimus; ab hoc vero civilem subpraefecturam de *Checheng* separamus et novo Vicariatui de Kweiteh unimus, ita ut novus hic Vicariatus civiles subpraefecturas de *Kweiteh, Ningling, Yucheng, Siayi, Yungcheng* et *Checheng* complectatur et iisdem finibus quibus subpraefecturae istae limitetur. Volumus autem ut Vicariatus ipse, sicut antea, ad Nostrum tamen et S. Sedis beneplacitum, praefati Ordinis S. Augustini Missionariorum curis concreditus maneat.

Huic igitur novo Vicariatui de Kweiteh eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, permutationis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die duodevicesima mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 15 – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

TEMPLUM SSMI D. N. IESU CHRISTI CRUCIFIXI, VULGO DE « BUGA » DIOECESIS CALIENSIS, BASILICAE MINORIS HONORIBUS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter praecipua Sanctuaria, quibus Columbiana Respublica nobilitatur, iure meritoque accensendum est templum Sanctissimi Domini Nostri Iesu Christi Crucifixi, vulgo de « Buga », quod intra fines Caliensis dioecesis iam magnifice extructum est largitionibus christifidelium, ex omnibus Columbiae regionibus ad hanc Sacram Aedem confluentium. Eodem enim in templo et civitate Bugensi a duobus plus saeculis servatur ac pie ferventerque colitur Sacra Domini Nostri Iesu Christi Crucifixi Imago, miraculis inclita, quam ad exorandam et venerandam singulis annis turmatim plus bis centum millibus fidelium peregrinorum more, uberrimo cum spirituali fructu conveniunt. Haec animo repetentes, cum Venerabilis Frater Caliensium Episcopus non modo plebis fidelis e sua dioecesi sed aliorum quoque Episcoporum ex universa Columbiana Republica fervida vota depromens, Nos enixis precibus rogaverit ut, ad gloriam amantissimi Redemptoris Nostri augendam simulque ad christianorum pietatem fovendam, enuntiatum templum Bugense nobiliori titulo privilegiisque Basilicae Minoris pro Nostra benignitate exornare dignemur, Nos precibus huiusmodi, conlatis quoque consiliis cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, ultro libenterque annuendum censemus. Itaque certa scientia ac matura deliberatione, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore bugense templum Sanctissimi Domini Nostri Iesu Christi Crucifixi, dioecesis Caliensis intra limites positum, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* condecoramus, illique privilegia tribuimus, quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XII m. iulii, an. MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTULAE

I

AD EXCMUM P. D. IOANNEM PANICO, ARCHIEPISCOPUM TIT. IUSTINIANENSEM AC DELEGATUM APOSTOLICUM AUSTRALASIAE, QUEM LEGATUM PRAEPONIT CONCILIO QUARTO PLENARIO ORDINARIORUM TUM AUSTRALIAE TUM NOVAE ZELANDIAE, IN SYDNEYENSEM URBEM COGENDO.

PIUS PP. XI

Venerabilis Frater, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Laeto gratoque animo nuntium accepimus, egregios sacrorum Australiae Antistites decrevisse, ut Quartum istic Concilium Plenarium in Sydneyensi urbe ineundum, proximo Septembri mense, concelebretur. Susceptum enim consilium valde opportunum censemus, quum ad arctiorem efficiendam Praesulum ipsorum in sacris Missionibus moderandis coniunctionem, tum ad religiosam perfectamque fovendam clericorum institutionem, tum etiam ad Actionem Catholicam magis in dies amplificandam, ad eaque omnia decernenda, quae potissimum catholicae fidei in istis regionibus praeservationi ac propagationi favere et prodesse queant. Dum igitur de huiusmodi proposito atque incepto sollertibus Praesulibus paterne gratulamur, proximam eorum congressionem commendatione debita ac Nostra ipsa participatione libenter prosequimur. Quapropter te, Venerabilis Frater, qui pro conlato munere in perampla Australasiae regione iam Nostram geris personam, quique animi Nostri vota atque optata plane cognita habes, Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, ut Quartum Concilium Plenarium Australianense Nostro nomine Nostraque auctoritate convoces, eiusque sollemnibus coetibus praesideas. Tibi itaque facultatem damus ad Concilium invitandi non modo omnes Australiae Praesules cum iis qui adesse solent quosque adesse oportet, verum etiam Novae Zelandiae Ordinarios, ut ipsi Plenario eidem Concilio hac vice interveniant, iureque suffragii consultivi ac deliberativi, aeque cum Australiae Antistibus, polleant. Deum interea enixe rogantes, ut supernis donis luminibusque studia atque incepta vestra salutaria ad felicem exitum perducat, in harum auspicium gratiarum, inque praecipuae caritatis Nostrae testimonium, tibi, Venerabilis Frater, sacris Australasiae Praesulibus iisque universis, qui Concilio Plenario intererunt, Benedictionem Apostolicam amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis aprilis, in festo Sancti Marci Evangelistae, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. IACOBUM ALOISIUM TIT. S. HIERONYMI ILLYRICORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM COPELLO, ARCHIEPISCOPUM BONAËRENSEM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONVENTUM EUCHARISTICUM NATIONALEM PARAGUARIENSEM IN URBE ASSUMPTIONE CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Perquam gratum nuntium iam pridem accepimus, egregios de Paraguay sacrorum Antistites, cuncto ipsorum clero populoque plaudente, concorditer decrevisse, ut proximo Augusto mense sollemnis Eucharisticus ex tota natione Congressus in civitate Reipublicae principe convocetur. Cuius quidem faustae celebrationis praeclara exhibent indicia tum industria, qua peculiare Consilium omnia in triumphum Eucharisticum apparare incumbit, tum pietatis studium, quo christiana plebs monitis inceptisque moderatorum obsequitur atque obsecundat. Rationes autem praecipuae, quae vigilantibus Pastoribus huiusmodi Congressionem ineundam persuaserunt, singulari sane commendatione laudeque Nostra paterna condigna omnino videntur. In primis enim amor ipse erga sanctissimam Eucharistiam, quo flagrant fideles Paraguarienses, in celeberrimo illo Conventu Bonaërensi, triennio ante felicissime peracto, quum in eorum patria eo tempore triste bellum saevirct, satiari omnino non potuit; atque ideo congruum plane visum est, ut, pace tandem restituta, ipsa pietas nationis civiumque coniunctio publica testimonia in augusti Sacramenti honorem libere nunc possit proferre ac diuturnum desiderium explere. Huc accedit, quod inter gloriosos martyres e Societate Iesu Paraguarienses recens in Beatorum numerum relatos, ille exstat Rochus Gonzales de Sancta Cruce, ex urbe ipsa Sanctissimae Assumptionis ortus, qui perinsignis fuit eucharistici cultus fautor et praeco studiosissimus. Peropportuna igitur praebetur occasio, ut honores Beato Rocho tribuantur acuendo fovendoque quam maxime populi fidem atque observantiam erga Regem Regum ac Dominum Dominantium, qui in ipso altaris solio, sub velis eucharisticis abditus, imperium suum latissime exercet. Tempus autem ad cogendum eiusmodi Conventum praestitutum, mensis scilicet Augustus Deiparae in caelum assumptae dedicatus, quam maxime idoneum exhibetur. Vertitur enim hic annus quadringentesimus a condita ipsa urbe Sanctissimae Assumptionis, Reipublicae de Paraguay capite et sede eidem Congressioni destinata. Quid enim magis huic tem-

pori consentaneum, quam in memoriam fidelium revocare, praenobilem istam civitatem christianae religionis praesidio ortam esse civilisque eius vitae primordia sub tutela Deiparae collocata? Quid populo utilius, quam Matrem cum Filio honoribus laudibusque consociare, quandoquidem Iesus « omnia nos habere voluit per Mariam »? His itaque causis consilia et studia Episcopatus de Paraguay peculiari animi laetitia prosecuti sumus; immo celebrationem proximam participare Ipsimet cupientes, per Legatum Nostrum eidem adesse ac praeesse constituimus. Quamobrem te, Dilecte Fili Noster, qui praeclarissimae Ecclesiae Bonaërensi pastorali munere praepositus vicinitate ac necessitudine cum Ecclesia Paraguariensi arcte devinciris, quemque ob eximia promerita ad amplissimum Senatum Nostrum cooptare voluimus, per has Litteras, ut iam ante nuntiavimus, Legatum Nostrum deligimus ac renuntiamus, ut Congressui Eucharistico Nationali, qui in Assumptione de Paraguay proximo Augusto mense peragetur, nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas, eiusque sollemnibus coetibus sacrisque caeremoniis modereris. Certam autem spem concipimus ac fovemus, te, pro tua Pastoris sollicitudine atque erga Sanctissimam Eucharistiam pietate, nobilissimum eiusmodi munus sedulo ac fructuose exsecuturum. Fausta ipsa celebritatis adiuncta, quae supra memoravimus, animos profecto addent fidelibus, ut maiore in dies alacritate gloriosam patrum religionem tueri ac profiteri velint, id potissimum rati, probatissimos Ecclesiae filios exstare optimos cives, validissima Reipublicae auxilia ac laeta incrementa afferentes. Omnia denique secunda et prospera a Deo per Mariam tibi apprecantes, in gratiarum caelestium auspicium atque praecipuae caritatis Nostrae pignus, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, sollerti Episcopo Ss. Assumptionis ceterisque de Paraguay Praesulibus, cunctisque iis, qui Congressioni aderunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XXVII mensis maii, in festo Ss. Corporis Christi, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM EUGENIUM TIT. SS. IOANNIS ET PAULI S. R. E. PRESB. CARDINALEM PACELLI, A SECRETIS STATUS, QUEM LEGATUM MITTIT AD NOVUM TEMPLUM DICANDUM, IN HONOREM SANCTAE THERESIAE A IESU INFANTE LEXOVII ERECTUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Non sine peculiari divinae Benignitatis consilio proxime continget, ut, trepidis hisce anxiisque temporibus, populisque haud paucis aestu cupiditatum inter se conflictantibus, nova atque augusta in honorem Sanctae Theresiae a Iesu Infante Basilica in celeberrima Lexoviensi urbe sollemni benedictione inauguretur. Huic enim templo aedificando non modo Galliarum filii, qui, ut par erat, ceteris Christifidelibus praestiterunt, verum ex universo quoque Orbe Sanctae illius cultores concordia studia et auxilia large libenterque contulerunt. Siquidem a primis puerorum peculiis, alacri animo oblatis, usque ad postremos parsimoniae fructus, a prudenti senectute ultro exhibitos, innumera profecto sunt pietatis amorisque documenta atque aliarum virtutum specimina, quae singuli sacri lapides eorumque magnifica ornamenta luce palamque loquuntur. Eiusmodi igitur templum, quod iam a suis exordiis tot supernaturalis vitae motus ascensionesque excitavit, non est dubium, quin etiam in posterum, prodigiales Sanctae Theresiae exuvias pie honorateque asservando, oculos animosque fidelium, ubique commorantium, ad se indesinenter convertat, atque ideo ipsa humani generis concordia coniunctioque efficaciter foveatur. Haec iam nunc felicissimis auspiciis portendentes, Nos, qui observantiae et fiduciae Nostrae erga Sanctam Lexoviensem virginem, singulare ingenuae ditissimaeque simplicitatis exemplum, tot tamque clara testimonia praebuimus, quique eiusdem patrocinium, praesertim quum diuturno morbo Nos invisere Deo placuit, luculenter vivideque experti sumus, proxima sacra sollémnia, quibus Basilicae novae Lexovii benedicetur, laetis intimisque animi sensibus prosequemur, iisque Nostra quadam praesentia praeesse exoptamus. Quapropter te, Dilecte Fili Noster, qui perspectas Nobiscum habes apostolici ministerii curas, eademque iugi opera insomnique labore participas atque allevas, quique haud ita pridem in Gallia ipsa Lapurdensem legationem tam praeclare utiliterque gessisti, Legatum Nostrum a latere, ut iam antea nuntiavimus, per has Litteras eligimus et constituimus, ut, Nostram gerens personam, sacris

ritibus ac caerimoniis, quibus novae Basilicae Lexoviensi in honorem Sanctae Theresiae a Iesu Infante benedicetur, nomine Nostro Nostraque auctoritate opereris. Tibi autem ultro facultatem damus, ut constituta die, post Sacrum pontificali ritu peractum adstanti populo Nostro nomine benedicas, plenam commissorum veniam eidem proponens, suetis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ex hac profecto legatione futurum plane esse confidimus, ut non modo sollemnia eiusmodi Lexoviensia ingentem laetitiam maximamque celebritatem consequantur, sed illa quoque, quam Sancta ipsa est pollicita, caelestis rosarum effusio largior uberiorque demittatur, ita ut homines in terris peregrinantes fragrantissimo Theresiano cultu, ad vitam supernaturalem alliciente, suaviter salubriterque redoleant. His sane votis faustisque ominibus, Apostolicam Benedictionem, superni praesidii auspicem ac testem summae Nostrae dilectionis, tibi, Dilecte Fili Noster, alacrique Episcopo Baiocensi et Lexoviensi, cunctisque iis, qui sollemnibus sacris intererunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XXIX mensis iunii, in festo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore providere dignatus est, nimirum:

die 29 augusti 1937. — Cathedrali Ecclesiae Valentinae in Venezuela praefecit R. D. Gregorium Adam, parochum S. Ioannis Baptistae in civitate Caracensi.

die 22 septembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Iconiensi Exc. P. D. Lucam Hermenegildum Pasetto, hactenus Episcopum Geritanum.

— Titulari episcopali Ecclesiae Maurensi Exc. P. D. Carolum Duarte Costa, hactenus Episcopum Botucatuensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Appianae Exc. P. D. Guillelmum Hafey, hactenus Episcopum Raleighiensem, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Thomae O'Reilly. Episcopi Scrantonensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Sinopenae R. D. Zoltanum Ludovicum Meszlényi, Protonotarium Apostolicum ad instar, Canonicum Capituli Metropolitani Strigoniensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Iustiniani Georgii S. R. E. Cardinalis Serédi, Archiepiscopi Strigoniensis.

die 1 octobris. — Cathedrali Ecclesiae Tulancingensi R. D. Michaëlem Darium Miranda, Leonensis dioecesis presbyterum.

die 5 octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Nazianzenae R. D. Salvatorem Rotolo, Societatis S. Francisci Salesii, parochum S. Mariae Auxiliatricis in Urbe, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Henrici S. R. E. Cardinalis Gasparri, Episcopi suburbicarii Veliterni.

die 13 octobris. — Cathedrali Ecclesiae Raleighiensi R. D. Eugenium Mc Guinnes, Antistitem Urbanum, archidioecesis Philadelphiensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

NOMINATIONES

Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali successivis datis decretis ad suum beneplacitum renunciavit:

die 28 iulii 1937. — R. P. Constantium Bergna, ex Ordine Fratrum Minorum, *Praefectum Apostolicum de Dessiè.*

— R. P. Petrum Villa, e Congregatione Filiorum S. Cordis Iesu, *Praefectum Apostolicum de Gondar.*

die 21 septembris. — Bartholomaeum Bechis, e Congregatione Missionum. *Praefectum Apostolicum de Tigrai.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

DECRETUM

STATUTA GENERALIA PIAE UNIONIS CLERI PRO MISSIONIBUS, REVISA AC RECOGNITA, APPROBANTUR.

Piae Unionis Cleri pro Missionibus Statuta Generalia, huius S. C. de Propaganda Fide auctoritate a. D. 1926 promulgata, attentis Unionis incrementis, ab Eminentissimis Patribus huius S. Congregationis, in Plenariis Comitiis die 8 martii p. e. habitis, opportune revisa ac recognita fuerunt, prout in textu huic Decreto adnexo facile patet.

Eminentissimorum vero Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in Audientia diei 9 martii, Sibi ab infrascripto huius S. C. Secretario relatam, omnino probavit et textum Statutorum hic adnexum ratum habuit, praesens Decretum ad rem edi iubens.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. C. de Propaganda Fide, die 14 aprilis, in Solemnitate S. Ioseph, a. D. 1937.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

STATUTA GENERALIA

PIAE UNIONIS CLERI PRO MISSIONIBUS

I — De natura et fine

1. Pia Unio Cleri pro Missionibus est Consociatio sacerdotum ad sacras Ecclesiae missiones adiuvandas instituta, prout num. 4 declaratur.

Eadem, a S. Sede probata et favoribus aucta, a S. Congregatione de Propaganda Fide omnino dependet.

2. Beatissimam Virginem Mariam, Apostolorum missionumque Reginam, patronam veneratur ac sub eius singulari patrocinio finem sibi propositum prosequitur.

3. Pia Unio ad normam canonis 708 Cod. iur. can. in singulis dioecesibus erigenda est.

4. Haec Pia Unio sibi proponit animos sacerdotum gentium conversionis amore accendere, ut per ipsos universus populus christianus studio erga missiones catholicas inflammetur et ita Ecclesia universa concurrat ad regnum Christi per orbem dilatandum.

Insuper studet ut acatholicorum omnium ad unitatem Ecclesiae reditus foveatur, cum unio omnium christianorum conditio sit magni momenti ad ethnicorum conversionem obtinendam.

5. Unio Cleri pro Missionibus non est novum quoddam Opus missionale ad fidelium oblationes colligendas institutum neque pro fine habet aliorum Operum missionalium gubernationem sibi assumere, licet operam impendat ad fidelium animos disponendos ita ut omnibus Operibus missionalibus pro viribus succurrant.

6. Piae Unionis Sodales finem sibi propositum hisce praecipue mediis assequi student:

a) fervidis ad Deum O. M. precibus pro felici sacrarum missionum exitu propriaeque in favorem missionum operae successu;

b) cognitione missionum earumque indigentiarum, laborum apostolicorum, qui in variis mundi plagis a Missionariis exercentur, felicis vel minus laeti eorum exitus, itemque omnium earum rerum quae ad regnum Dei imprimis inter paganos dilatandum referuntur;

c) collationibus congressibusque sodalium, quibus hi mutuo se illuminent circa missionum indigentias atque ad eis subveniendum inter se exhortentur;

d) fovendo in familiis christianis vocationes missionales, sive ad sacerdotium sive ad munus adiutoris aut adiutricis Missionariorum;

e) monendo christifideles qua sacris concionibus, qua publicis conferentiis, ut vocant, qua privatis colloquiis et adhortationibus, qua scriptis in vulgus editis, aliisque opportunis mediis, de magno opere evangelicae praedicationis inter infideles, et de variis modis, quibus catholicarum missionum necessitatibus succurri possit;

f) offerendo libenter adiutricem operam iis qui Operibus missionalibus praepositi sunt;

g) naviter operam dando ut omnibus innotescant et ubique promoveantur Opera missionalia, imprimis ea quae a Sede Apostolica tamquam sua agnita sunt et Motu Proprio *Romanorum Pontificum,* die 3 maii 1922 dato, prae caeteris commendata fuerunt. Ea sunt, ante omnia, Opus a Propagatione Fidei, Opera auxiliaria a Sancta Infantia, a Sancto Petro Apostolo pro institutione Cleri indigenae, et Collecta annua in festo Epiphaniae pro redemptione captivorum, seu pro missionibus Africanis; neque omittendae sunt peculiares collectae pro certis regionibus vel missionibus aut pro peculiaribus necessitatibus in loci missionum forte occurrentibus;

h) curando ut celebrentur festa, ut dicunt, missionalia, conventus seu congressus, aliaque id genus, quibus christifidelium studium erga missiones magnopere accendatur et increscat;

i) promovendo, actione sive privata sive communi, attentis locorum adiunctis, et prout zelus illuminatus suggesserit, ea omnia quae dissidentes fratres ad unitatem fidei facilius allicere queant.

II — De Sodalibus

7. Piae Unioni Cleri pro Missionibus adscribi possunt omnes sacerdotes cum saeculares tum regulares, necnon clerici qui sacrae theologiae studiis incumbunt.

8. Adscriptio fit sive a Consilio dioecesano, sive a Consilio nationali, sive, his deficientibus, a Secretariatu Internationali Romae constituto.

9. Ipsa adscriptione suscipiuntur onera Piae Unionis propria, et acquiritur ius ad indulgentias lucrandas et ad favoribus privilegiisque fruendum, quae a Sancta Sede Piae Unioni concessa sunt. Sciant tamen sodales non sufficere nomen dare Piae Unioni, sed naviter et fideliter exsequenda esse ea officia, quae nomen dantes susceperunt, si gratiis Piae Unioni ab Ecclesia concessis vere frui desiderent.

10. Sodales ordinarii vocantur, qui, praeter caetera Piae Unionis officia praestita, statutam a Consilio nationali stipem quotannis solvunt.

11. Sodales perpetui, qui, praeter fidelem officiorum observantiam, contributum maius ad hoc a Consilio nationali statutum semel exsolvunt.

12. Sodales honoris causa sunt Excmi Episcopi, nec non S. R. E. Cardinales, qui Piae Unioni adhaeserunt.

13. Omnes sacerdotes qui actu in missionibus degunt vel valetudinis, senectutis aut oboedientiae causa eas relinquere coacti sunt, omnibus privilegiis et gratiis Piae Unioni concessis gaudent.

III — De Regimine

A) *De Secretariatu Internationali eiusque Consilio*

14. Quo unio Cleri pro Missionibus in omnibus nationibus facilius instituatur eiusque actio efficacius ordinetur et regatur, Romae constitutus est Unionis Secretariatus Internationalis a S. Congregatione de Propaganda Fide immediate dependens.[1] Hic Internationalis Secretariatus a Consilio Internationali dirigitur.

15. Consilii Internationalis membra sunt:

a) Secretarius pro tempore S. Congregationis de Propaganda Fide, qui est Consilii Praeses;

b) Directores Nationales Unionis Cleri pro Missionibus et Secretarii Generales Unionis Cleri et Pontificalium Operum Missionalium, durante suo munere, necnon viri illi ex variis nationibus Romae domicilium habentes, quos propter peculiarem rerum missionalium peritiam Sacra Congregatio de Propaganda Fide adlegerit. Isti ad quinquennium nominantur et iterum eligi possunt.

16. Secretarius Generalis, a S. Congregatione de Propaganda Fide, ad eius beneplacitum nominatur et, durante munere, membrum est etiam Supremi Comitatus Cooperationis Missionalis, necnon Consiliorum Superiorum Pontificalium Operum Missionalium.

17. Singulis quinquenniis, Consilium Internationale Unionis convocabitur. At ubi res ferat, membra Consilii, Romae residentia, a Praeside convocari, cum voto deliberativo, poterunt.

18. Secretariatus Internationalis Consilii ductu erit:

a) Unionem Cleri in nationibus ac dioecesibus per Excmos Episcopos instituendam curare, atque institutae actionem excitare ac promovere;

[1] Sedes: Via di Propaganda, 1-a, Roma (Italia).

b) normas edere iuxta quas Unionis propagatio proficue, concorditer et actuose ubique explicetur; Unionis finem et naturam evulgare ita ut eius statuta ibique uniformiter intelligantur et observentur;

c) aptis mediis inter varias Uniones Nationales mutua vincula statuere, quibus singulae opportune fulciantur;

d) apud omnes Uniones Nationales spiritum supernaturalem alere et Ecclesiae mentem de christifidelium cooperatione missionali omnibus studiosissime referre;

e) relationes atque rationes annuas a Consiliorum Nationalium moderatoribus exigere et statisticas conficere;

f) Unionis Conventus Internationales convocare;

g) examinare et approbare leges (*réglements*) uniuscuiusque nationis proprias a singulis Consiliis Nationalibus latas ad normam horum Statutorum Generalium.

B) *De Consilio Nationali*

19. In unaquaque natione Piae Unioni proxime praeest Consilium Nationale, constans Praeside, Directore Nationali Unionis, Directoribus nationalibus Operum Pontificalium, et nonnullis Consiliariis, quorum alii e Directoribus dioecesanis, alii ex viris de re missionali benemeritis assumuntur.

20. Praeses Consilii Nationalis, a S. Congregatione de Propaganda Fide nominatur inter Episcopos Nationis qui Unioni magis favent.

21. Consiliarii eliguntur a Praeside, collatis consiliis cum Ordinariis locorum, si de sacerdotibus saecularibus, et cum Moderatoribus Regularium, si de Religiosis agitur.

22. Consiliarii per tres annos in officio manent et iterum eligi possunt.

23. E Consiliariis unus officium Secretarii alius Arcarii munus obibit; munera vero ab utroque praestanda, praeterquam ab officii natura, a Praeside statuuntur.

24. Consilii Nationalis est omni studio Piam Unionem in natione promovere, stipem statuere a sodalibus ordinariis aut perpetuis solvendam, examinare atque recognoscere rationes accepti et expensi a Consiliis dioecesanis, haec adiuvare ubi opus est, congressus Piae Unionis totius nationis indicere et alia huiusmodi.

25. Quotannis Consilium Nationale semel saltem convenit, convocante Praeside.

26. Sedes Consilii Nationalis a Praeside statuitur.

27. Huius Consilii est nominare Directorem, cui omnia demandantur promovenda et regenda, quae Unionis actionem et progressus in natione respiciunt, iuxta normas a Consilio probatas.

28. Director Nationalis praesertim curabit Unionem, tum verbo tum scriptis, apud sacerdotes et clericos in Seminariis propagandam; Commentarium Officiale Unionis Cleri pro sua ditione edendum.

C) *De Consilio Dioecesano*

29. Piae Unioni Cleri pro Missionibus in singulis dioecesibus praeponitur Consilium dioecesanum, constans Directore seu Moderatore et Consiliariis, quorum unus Secretarii, alius Arcarii munere fungitur.

30. Tum Director tum Consiliarii ab Ordinario loci nominantur et ad illius nutum in munere permanent.

31. Consilii Dioecesani est Piam Unionem in dioecesi promovere, curare ut omnes sacerdotes illi nomen dent, et praecipue ut omnes adscripti, studio erga missiones incensi, sanctum Consociationis finem actuose prosequantur.

32. Consilium dioecesanum bis in anno congreditur, et praeterea quoties Director illud convocare opportunum duxerit.

33. Moderatoris dioecesani est, ineunte quoque anno, facta prius dioecesano Consilio relatione, transmittere ad Consilium Nationale accepti et expensi nec non rerum actarum rationem adprobandam una cum indice novorum adscriptorum.

34. Secretarius omnium actorum instrumenta conficiet tum conventus Consilii tum congressuum dioecesanorum, tum etiam rerum notabilium ad Piam Unionem in dioecesi pertinentium.

35. Arcarii, qui a Directore in omnibus dependet, est colligere contributa a singulis membris solvenda, et pecunias fideliter administrare et de iis quotannis Consilio dioecesano rationem reddere.

36. Sedes Consilii dioecesani a Moderatore seu Directore, de consensu Ordinarii, statuitur.

IV — De Congressibus

37. Congressus Unionis Cleri ex omnibus Nationibus convocabuntur tempore et loco a Consilio Internationali statutis.

38. Congressus Nationalis omnium adscriptorum Piae Unioni Cleri pro Missionibus semel saltem singulis quinquenniis locum habebit, nunc hic nunc illic in locis nationis praecipuis, ab arbitrium Praesidis.

39. Si forte, ob rationes peculiares extra ordinem censeatur convocandus congressus, Praeses, adprobante Consilio Nationali, Directores dioecesanos convocabit, eorumque deliberationi rem proponet.

40. In Congressibus ordinariis Director de iis refert quae ab ultimo Congressu memoratu digna acciderint.

41. Pariter Director rationem reddit de statu oeconomico Piae Unionis in natione.

42. Congressus Nationalis deliberabit de Piae Unionis statu, de mediis idoneis quibus adscriptorum amor et studium erga missiones foveatur et de aliis negotiis ab ipso tractandis admissis; de postulationibus a Moderatoribus Operum missionalium oblatis et de ceteris huiusmodi. Absque explicito Consilii Nationalis consensu non licebit disserere in conventibus de rebus indice praestituto non comprehensis.

43. Congressus dioecesanus semel saltem singulis bienniis celebrabitur; extra ordinem a Directore, audito Consilio et adprobante Ordinario, convocari poterit.

44. Congressus dioecesanus similibus regitur praescriptionibus ac Congressus nationalis.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 14 ottobre 1937, Sua Santità ha ricevuto in solenne Udienza, nel Palazzo Pontificio di Castel Gandolfo, S. E. il Sig. Dott. COSTANTINO HERDOCIA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Nicaragua, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 26 ottobre 1937 nel Palazzo Pontificio di Castel Gandolfo si è adunata dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, la S. Congregazione dei Riti *generale*, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi per dare il voto sul *Tuto* per la solenne Canonizzazione del Beato Salvatore da Horta, laico professo dell'Ordine dei Frati Minori, nonchè sulla eroicità delle virtù della Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, fondatrice dell'Istituto delle Suore Missionarie del Sacro Cuore di Gesù.

TRIBUNALE DELLA SACRA ROMANA ROTA

AVVISO

Si avverte che le iscrizioni al tirocinio degli avvocati ed allo studio delle Cause, esistente presso il Tribunale della S. Romana Rota, si ricevono sino al 20 novembre del corrente anno.

Le adunanze avranno inizio nel mese di dicembre.

Roma, 8 ottobre 1937.

G. Grazioli, *Decano.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

16 settembre 1937. L'Illmo e Revmo Monsig. Paolo Savino, *Pro-Presidente della Pontificia Accademia dei Nobili Ecclesiastici.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Prelati Domestici di Sua Santità:

15 settembre 1937. Monsig. Raffaele Pozzi, della diocesi di Anglona e Tursi.
23 » » Monsig. Enrico O'Carroll, dell'archidiocesi di Nuova York.
» » » Monsig. Giuseppe Dworzak, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni J. Hickey, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo W. Reid, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Gaetano A. Arcese, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Roberto F. Keegan, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe A. Farrell, della medesima archidiocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Placca dell'Ordine Piano:

10 settembre 1937. Al sig. comm. Conrado Rolandone, Consigliere dell'Ambasciata Argentina presso la Santa Sede.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

11 settembre 1937. Al sig. Přemysil Šámal (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

31 agosto 1937. Al sig. avv. Giovanni Bovetti, dell'archidiocesi di Torino.
11 settembre » Al sig. Conte Ferdinando Dandini De Sylva (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

23 settembre 1937. Al sig. Giovanni Coleman, dell'archidiocesi di Nuova York.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 giugno 1937. Al sig. Giulio Zirnheld, dell'archidiocesi di Parigi.
10 settembre » Al sig. Luigi Strimpl (Cecoslovacchia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

22 luglio 1937. Al sig. prof. arch. Italo Baccelli, dell'archidiocesi di Lucca.
9 settembre » Al sig. Jeroslav Šejnoha (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

9 settembre 1937. Al sig. Vincenzo Ibl (Cecoslovacchia).
» » » Al sig. Bohumil Messány (Cecoslovacchia).
17 » » Al sig. tenente colonnello Mario Massobrio, della diocesi di Casale Monferrato.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

16 settembre 1937. Monsig. Salvatore Mele, dell'archidiocesi di Brindisi.
23 » » Monsig. Stefano Connelly, dell'archidiocesi di Nuova York.
» » » Monsig. Guglielmo Courtney, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Riccardo Cushion, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Luigi Dineen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Patrizio Lennon, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Edoardo Leonard, della medesima archidiocesi.
7 ottobre » Monsig. Luigi Bertani, della diocesi di Reggio Emilia.
» » » Monsig. Angelo Calvanico, della diocesi di Castellammare di Stabia.

NECROLOGIO

14 agosto 1937. Monsig. Giuliano Maria Nouailles, Vescovo tit. di Fornos maggiore.
5 ottobre » Monsig. Giuseppe Vogt, Vescovo di Aquisgrana.
8 » » Monsig. Antonio Monestel, Vescovo di Alajuela.
10 » » Monsig. Elladio Perlaza, Arcivescovo tit. di Pompeopoli di Paflagonia.
13 » » Monsig. Giovanni Francesco Braga, Arcivescovo tit. di Soteropoli.
21 » » Monsig. Giuseppe Simone Ermanno Brunault, Vescovo di Nicolet.
25 » » Monsig. Francesco Maffei, Arcivescovo tit. di Limisa.
26 » » Monsig. Avedis Pietro XIV Arpiarian, Patriarca di Cilicia degli Armeni.
29 » » Monsig. Stefano Miklósy, Vescovo di Hajdudorog di rito bizantino.

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO SERVANDA

A TRIBUNALIBUS DIOECESANIS IN PERTRACTANDIS CAUSIS

DE NULLITATE MATRIMONIORUM

edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96.

Romae, L. 7 — In Italia, L. 8 — Apud exteros L. 9 —

DECRETUM - Normae, Tit. I-XVI - Memorandum - Appendix I-III - Index analytico-alphabeticus - Canones Codicis I. C. cum articulis instructionis collati - Decisiones Commissionis Pontificiae ad Codicis Canones authentice interpretandos in articulis instructionis relatae - Responsio S. C. S. Officii in articulis instructionis relata.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In 12°.	3 —	3,50	4 —
HORAE DIURNAE BREVIARII ROMANI ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restituti, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editi aliorumque Pontificum cura recogniti, *Pii Papae X auctoritate reformati.* Editio secunda post typicam. - Impressio rubra et nigra. Lineis rubris inquadratum, typis clarissimis, charta indica (mm. 13½×8½):			
(A) Solutum	17 —	19 —	20 —
(B) Linteo contectum, sectione foliorum rubra, cum theca	23 —	25 —	26 —
(C) Idem, sectione foliorum aurea	24 —	26 —	27 —
(D) Volumen corio nigro contectum, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum theca	30 —	32 —	33 —
(E) Idem, sectione foliorum aurea	32 —	34 —	35 —
BREVIARIUM ROMANUM (totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papae X auctoritate reformatum.* Quarta editio post typicam. - Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 30, gr. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. - Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.			
— In *brochure* . . . . . (G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —
NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.			
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae. — Vol. XXI — anno 1929 - pp. VIII-586.	50 —	53 —	58 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1938	2,10	2,30	2,60

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis,,
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722)

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1937 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1938 fasciculorum, volumen XXX complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam L. it. 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* **- Città del Vaticano**

Card. MASSIMO MASSIMI

LA NOSTRA FEDE. **Le basi e la sintesi del domma cattolico.** *IV Edizione*
In-12°, pp. 292 . . . . . L. 7,50

LA NOSTRA LEGGE. **Le basi e la sintesi della morale cattolica.**
In-12°, pp. 320 . . . . . L. 9,50

Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.

MONS. DOTT. P. COFFANO **LUMEN VITAE** LEZIONI DI CULTURA RELIGIOSO - MORALE

Vol. I. (2ª Ediz.). **Verità fondamentali - Etica generale - Etica speciale.**
pp. XII-458 . . . . . L. 12

Vol. II. **I Sacramenti in genere - I Sacramenti in specie - I Novissimi.**
pp. XVI-512 . . . . . L. 12

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MARIANI CARD. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
CODIFICAZIONE CANONICA ORIENTALE – FONTI SERIE II			
Fasc. I. **Textes Législatifs touchant le Cénobitisme Egyptien,** par Mgr. François Kozman	10 —	11 —	12 —
Fasc. VI. **De Fontibus Iuris Ecclesiastici Russorum** – Commentarius historico-canonicus, curavit Aemilius Herman, S. I.	10 —	11 —	12 —
Fasc. VIII. **De Fontibus Iuris Ecclesiastici Syro-Malankarensium** – Commentarius historico-canonicus, curavit P. Placidus a S. Ioseph, T. O. C. D.	10 —	11 —	12 —
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **INSTITUTIONES IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI.**			
Vol. I. **Ius publicum internum** (Ecclesiae constitutio socialis et potestas). Editio altera emendata et aucta, 1935. In-8°, pp. VIII-510	27 —	28,50	32 —
Vol. II. **Ius publicum externum,** pp. 540	28 —	29,50	33 —
OTTAVIANI Sac. ALAPHRIDUS. **COMPENDIUM IURIS PUBLICI ECCLESIASTICI AD USUM AUDITORUM S. THEOLOGIAE.** In-8°, pp. VIII-526	20 —	21,50	25 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"**
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722)